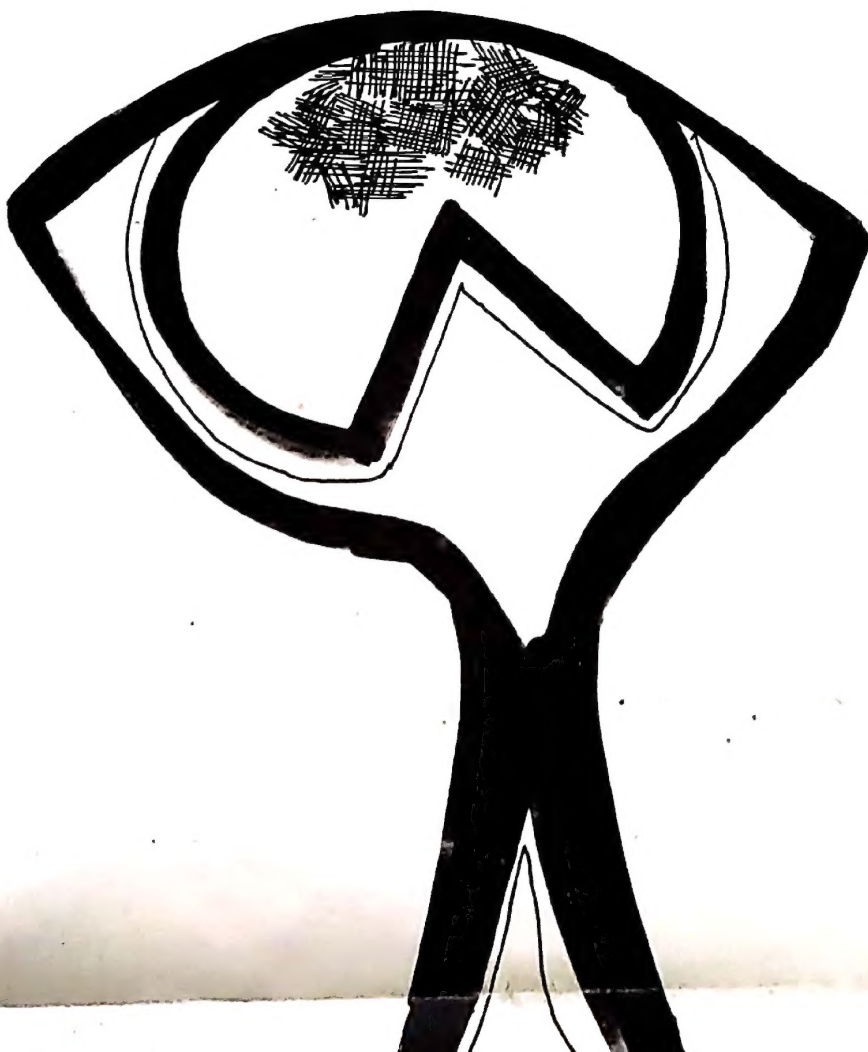

एस्टीतून उतरताच
 तुला स्वपच थकल्यासारखे वाटेल.
 लगेच घेई जाऊन आराम करावा असेही.
 जवळच वाडिलांचे ऑफीस आहे.
 तिथे जा. त्यांना वाकून नमस्कार कर.
 त्यांना पुन्हा पुत्रप्राप्तीचा आनंद होईल.
 घराच्या गल्लीच्या तोंडाशी
 तुझी धाकटी बहीण मातीत स्वेकत असेल.
 तिला रागावू नकोस.
 तिचे मातीचे हात पेंटला लागले म्हणून.
 माडीवरून भारू तुला पाहील
 आणि अंतरावरून न्याहाळत राहील
 तुझे अहरीपण आणि त्याला आदेशित वाटणारे तुझे वागणे.
 त्याला मध्याकाळी फिरायला न्यायला विसरू नकोस.
 आत जाताना जरा जपूनच जा
 आजो कसलेसे शिवणकाम घेऊन बसली असेल
 नजरेतून सुई ओघळली
 तर फाटलेले काहीतरी एकसारखे शिवत राहण्याचा तिचा उद्योग
 थांबेल काही काळ.
 इथली सारीच माणसे तिने कडी एकाच महिरपीत विणून ठेवली आहे
 चुलीशी आडे भाकरी थापीत असेल.
 तिच्याबरोबर रात्रीचे जेवण्यासाठी थांब.
 जिच्यामुळे या घरात सुख आणि समाधान पाणी भरते,
 ती तुझी आई, रात्री कित्येकदा
 फक्त पाणी पिकूनच झोपी जाते
 हे तुला ठाऊक असायला हवे.

तुझ्या सुंदरीसकल घरी येण्याने सारे घरच आनंदीत, प्रफुल्लीत झालेले
घराच्या कुंपणावरून साऱ्यांच्याच नेजरा
तुझ्या पावलांकडे लागलेल्या असतात.
तुझ्या पावलांसमोर फक्त आभाळच उरावे
असंच साऱ्यांना वाटत असते.

परत निघताना रंगळ्या गोष्टी नीट ध्यानात ठेव
आणि
तुझे हे सार्व सोज्वळ रुपही
वाडिलांनी दिलेल्या पैशासारखे घरातच विसरून जा.
तुझ्यापेक्षा या घराला त्याची जास्त गरज आहे...

कालनिर्णय

प्रकाशक, कलादिदर्शन, रेखाचित्र व
अक्षरलेखन
कविता

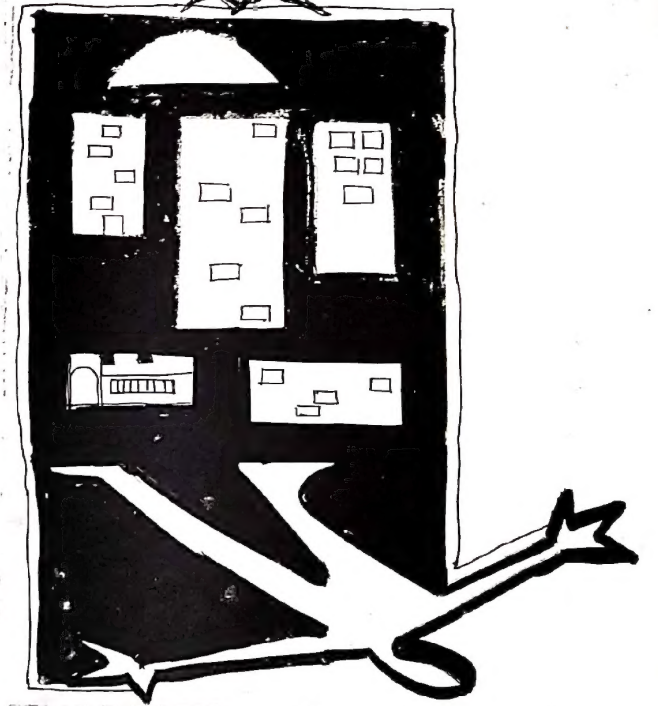
: भालचंद्र कुबल
: प्रविण दामले

रास्तीतून उतरताच
 तुला स्वपच येवल्यासारखे वाटेल.
 लगेच घरी जाऊन आराम कराना असेही.
 जवळच वडिलांचे ऑफीस आहे.
 तिथे जा. त्यांना वाकून नमस्कार कर.
 त्यांना पुन्हा पुढागामीचा आनंद होईल.
 मराठ्या गल्लीच्या तोंडाशी
 तुझी धाकटी बहीण मातीत स्वयंत असेल.
 तिला रागावू नकोस.
 तिचे मातीचे हात पेटेल लागले म्हणून.
 माडीवरून भाऊ तुला पाहील
 आणि अंतरावरून न्याहाळत राहील
 तुझे अहरीपण आणि त्याला आदेशित वाटणारे तुझे वागणे.
 त्याला संध्याकाळी फिरायला न्यायला विसरू नकोस.
 आत जाताना जरा जपूनच जा
 आजो कसलेसे शिवणकाम घेऊन बसली असेल
 नजरेतून सुई ओढली
 तर फाटलेले काहीतरी एकसारखे शिवत राहण्याचा तिचा उद्योग
 थांबेल काही काळ.
 इथली सारीच माणसे तिजे कशी एकाच महिरपीत विणून ठेवली आहेत
 चुलीशी आई भावरी थापोत असेल.
 तिच्यावरून रात्रीचे जेवण्यासाठी थांब.
 जिच्यामुळे या घरात सुख आणि समाधान पाणी भरते,
 ती तुझी आई. रात्री कित्येकदा
 फक्त पाणी पिऊनच झोपी जाते
 हे तुला ठाऊक असायला हवे.

तुझ्या सुदृष्टीतल्या घरी येण्याजें सारे घरच आनंदीत, प्रफुल्लित झालेले.
 घराच्या कुपणावरून साऱ्यांच्याच नेजरा
 तुझ्या पावलांकडे लागलेल्या असतात.
 तुझ्या पावलांसमोर फक्त आभाळच उरावे
 असेच साऱ्यांना वाटत असते.

परत निघताना रागळ्या गोष्टी नीट ध्यानात ठेव
 आणि
 तुझे हे सारे सौज्यळ रुपही
 वडिलांनी दिलेल्या पैशासारखे घरातच विसरून जा.
 तुझ्यापेक्षा या घराला त्याची जास्त गरज आहे...

कालनिर्णय

प्रकाशक, व्यवस्थापक, रेखाचित्रक : पालवेंद्र कुलकर्णी
 अक्षरलेखन : प्रविण दासले
 बहिष्कार :